

I november 2008 var vi på tur til Kenya og ARO-senteret og deltok blant annet på innvielsen av Linda Village som er bygget ved hjelp av bidrag til Lindas Minnefond fra venner, familie, kolleger, firmaer og andre gode bidragsytere. (Ref. vedlagte oppdatering fra den gang)

Snart 4 år etter Lindas tragiske bortgang kommer det fortsatt inn små og store bidrag til konto **3260.27.49168** - blant annet som faste månedlige overføringer fra trofaste givere, eller sporadiske innbetalinger fra enkelte ildsjeler. Når saldoen overstiger kr 10.000,- overføres dette til Arc-Aid og ARO og øremerkes barneprogrammet eller CAT (Change Agent Training) alt etter hvor behovet til enhver tid er størst. Noe har også gått til vedlikehold av leilighetene i Linda Village.

Som den eldste i søskenbarnflokket, betydde Linda svært mye for alle i familien og ble et forbilde og for sine yngre søstre og søskenbarn. Det var mange som ønsket å se og oppleve Afrika og særlig ARO som Linda ble så begeistret for, og som de selv har vært med å støtte gjennom minnefondet.

I slutten av september reiste en gruppe på 15 familiemedlemmer og venner, i alderen 17 til 66, til Kenya og ARO-senteret. Vi ankom ARO en lørdag formiddag og ble ønsket velkommen av ca. 100 syngende og dansende barn og voksne som omringet bilene og tok i mot oss som en del av "familien". Det var utrolig sterkt! Lørdagen er nemlig den dagen de foreldreløse barna samles på ARO til lek, undervisning, næringsrike måltider, helsesjekk, sang og dans. Programmet omfatter nå hele 120 barn i alderen 4 til 18 år i en radius av 3 km fra senteret.

Denne lørdagen ble det delt ut fotballdrakter, baller, hoppetau og hoppestrikk, skrivesaker, godterier osv og det ble en fantastisk dag for både barna og gjestene som deltok i fotball og annen lek. Det ble også masse kos med de minste ungene som har et utrolig behov for oppmerksomhet og omsorg. Det var mange følelser som ble satt i sving, både hos nye gjester og ikke minst hos oss som hadde vært der før og traff igjen barna vi var blitt kjent med sist.

Vi hadde også med kofferter og bager med sko og klær, og alle fikk hver sitt par med sko og hvert sitt klesplagg, enten til seg selv eller til sine småsøsken. Det ble dermed "julaften" for ungene og en sterk opplevelse for de som deltok i utdelingen og påkledningen. Selv om det kan være en fare for å bli misunnelse og en forventning om å "få" noe hver gang det kommer utlendinger på besøk, følte vi virkelig at vi ga til de som har minst fra før! En vanskelig balansegang....

Vi fikk også være med å besøke en del av familiene til de foreldreløse barna, stort sett besteforeldre eller onkler og tanter. Det ble nesten FOR sterkt for mange å se forholdene enkelte av barna lever under. I enkle og fattigslige leirhytter med jordgolv og stråmatt til å sove på og kanskje en eneste stol som møbel, hvor det satt en blind gammel bestemor som kanskje trengte mer hjelp fra barnebarnet enn de klarte å gi tilbake selv...

Generelt er Arc-Aid og Arc-Kenyas politikk at "Du skal ikke gjøre for andre det de kan gjøre selv" og organisasjonen er svært opptatt av ikke å utvikle "julenisse-" og tiggermentalitet. Besøkende blir derfor anmodet om IKKE å gi penger og gaver til enkeltpersoner. Målet er at arbeid og sparing og bistand via micro-lån skal få i gang entreprenørvirksomhet som nydyrking og annet. Det er også et fantastisk samhold i familiene, som tradisjonelt bygger sine hytter rundt et felles "familietun", og den som har inntekt, sørger for "sine" gamle og barn så langt de kan. Noen har fast eller midlertidig jobb ved ARO-senteret, og jo flere besøkende ARO får, jo mer inntekter genererer det for både senteret og området rundt!

Manglende hygieniske forhold i hjemmene, samt mangel på sko, gjør at en del barn og familier er angrepet av "jigers" på føtter og fingre. Dette er svært smertefullt og er særlig utbredt hos en del blinde i området som ikke klarer å holde jordgulvet sitt reint. Vi har tilbudt oss å skaffe midler til å få støpt gulv hos disse familiene, men i ARO's ånd skal man ikke komme med ensidig "bistand". Det arbeides derfor med å få til en slags obligatorisk "opplæring" for de mange blinde i området som betingelse for å motta støtte til nye gulv.

Under besøket i høst ble vi kjent med Unni Mydland fra Moi som hadde et engasjement for Arc-Aid på ARO-senteret nå i høst og som har avdekket en del kritikkverdige forhold både på skolene og i familiene. Unni har undervist barn og voksne på ARO om barns rettigheter, og det er nå planer om å opprette et fast "barneombud". Les Unnis reiseblogg på Arc-Aids hjemmeside: www.arc-aid.no hvor hun forteller rystende historier om barns forhold, korrupsjon i politiet, men også planer for bedre utnyttelse av helseklinikken og annet interessant og lærerikt ARO-stoff.

Det er for eksempel nå startet bygging av et "Children Care" bygg som skal være ferdig tidlig på nyåret. Dette skal inneholde undervisningsrom som blir sponset av Sirdal kommune. I tillegg vil Linda Minnefond sponse et par rom for barn som av forskjellige grunner må tas vekk fra familien for en kortere periode. Deretter er det planlagt bygging av nytt kjøkken og spisested.

Det er altså fortsatt behov for støtte! Og dersom noen har lyst til å besøke ARO og Kenya og oppleve ekte afrikanske landsbygd og få en opplevelse for livet, så arrangerer vi gjerne en ny gruppetur.

Med takk og hilsen fra Lindas Minnefond,

Bjørge og Paul Henriksen

